

Αριθμός 2092/2008

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
Ε' ΠΟΙΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Κωνσταντίνο Κούκλη, Προεδρεύοντα Αρεοπαγίτη (κωλυομένου του Αντιπροέδρου Αρείου Πάγου Ηρακλή Κωνσταντινίδη), ως αρχαιότερο μέλος της συνθέσεως, Χαράλαμπο Παπαηλιού (που ορίστηκε με την με αριθμό 54/2008 Πράξη του Προέδρου του Αρείου Πάγου), Ελευθέριο Νικολόπουλο, Αναστάσιο Λιανό και Βιολέττα Κυτέα - Εισηγήτρια, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 9 Μαΐου 2008, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα Αρείου Πάγου Μιλτιάδη Ανδρειωτέλλη (γιατί κωλύεται ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου) και του Γραμματέως Χρήστου Πήτα, για να δικάσει την κοινή αίτηση των αναιρεσιδόντων - κατηγορουμένων 1) και 2), που εκπροσωπήθηκαν από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους Περικλή Σταυριανάκη, για αναίρεση της με αριθμό 1250/2007 αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου Θράκης. Το Τριμελές Εφετείο Θράκης με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή και οι αναιρεσιδόντες - κατηγορούμενοι ζητούν την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στην από 20 Φεβρουαρίου 2008 κοινή αίτησή τους, η οποία καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 454/2008.

Αφού άκουσε

Τον πληρεξούσιο δικηγόρο των αναιρεσιδόντων, που ζήτησε όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά και τον Αντεισαγγελέα Αρείου Πάγου, που πρότεινε να γίνει δεκτή εν μέρει η προκείμενη αίτηση αναίρεσεως.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά το άρθρο 66 παρ. 1 Ν.2121/1993 που προστατεύει την πνευματική ιδιοκτησία "όποιος χωρίς δικαίωμα και κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου...αναπαράγει στο πρωτότυπο ή σε μετάφραση ή διασκευή, θέτει σε κυκλοφορία ή κατέχει με σκοπό θέσης σε κυκλοφορία...και γενικά εκμεταλλεύεται έργο που είναι αντικείμενο πνευματικής ιδιοκτησίας ... κ.λ.π. τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή 1 έως 5 εκατομμυρίων δραχμών. Κατά δε την παρ.2 στοιχ. γ' του ίδιου άρθρου "με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος κατά παράβαση του παρόντος νόμου...χωρίς την άδεια του ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη και χωρίς την άδεια του παραγωγού υλικού φορέα αναπαράγει ή θέτει σε κυκλοφορία ή κατέχει με σκοπό τη θέση σε κυκλοφορία υλικούς φορείς που περιέχουν εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης", σε περίπτωση δε που ο υπαίτιος τελεί τις ανωτέρω πράξεις κατ' επάγγελμα επιβάλλεται σ' αυτόν κάθειρξη μέχρι 10 ετών και χρηματική ποινή 5 έως 20 εκατομμυρίων δραχμών. Η καταδικαστική απόφαση έχει την απαιτούμενη κατά τα άρθρα 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 Κ.Π.Δ. ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, η έλλειψη της οποίας ιδρύει τον εκ του άρθρου 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' Κ.Π.Δ. λόγον αναιρέσεως όταν αναφέρονται σ' αυτήν με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν από την διαδικασία στο ακροατήριο σχετικά με τα αντικείμενα και υποκειμενικά στοιχεία του εγκλήματος, οι αποδείξεις που τα θεμελίωσαν και οι νομικές σκέψεις με τις οποίες το δικαστήριο υπήγαγε τα αποδειχθέντα περιστατικά στην ουσιαστική ποινική διάταξη που εφημέρσθη. Για την ύπαρξη τοιαύτης αιτιολογίας είναι παραδεκτή η αλληλοσυμπλήρωση του αιτιολογικού με το διατακτικό, που αποτελούν ενιαίο σύνολο και αρκεί να αναφέρονται τα αποδεικτικά μέσα γενικά κατά το είδος τους, χωρίς να εκτίθεται τί προέκυψε χωριστά εξ ενός εκάστου αυτών. Απαιτείται μόνο να προκύπτει ότι το δικαστήριο έλαβε υπ' όψη του και συνεξετίμησε για τον σχηματισμό της δικανικής του πεποιθήσεως όλα τα αποδεικτικά μέσα και όχι μόνο μερικά από αυτά κατ' επιλογήν όπως απαιτούν

οι διατάξεις των άρθρων 177 παρ. 1 και 178 Κ.Π.Δ. (Ολ.Α.Π. 1/2005). Λόγον αναιρέσεως κατά το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Ε' Κ.Π.Δ., συνιστά η εσφαλμένη ερμηνεία ή εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διατάξεως. Εσφαλμένη ερμηνεία υπάρχει όταν το δικαστήριο αποδίδει στην διάταξη αυτή διαφορετική έννοια εκείνης που πραγματικά έχει, ενώ εσφαλμένη εφαρμογή υφίσταται όταν το δικαστήριο δεν υπήγαγε ορθώς τα πραγματικά περιστατικά που εδόχθη ότι αποδείχθησαν στην εφαρμοσθείσα ουσιαστική ποινική διάταξη. Περίπτωση εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διατάξεως υπάρχει και όταν η παραβίαση αυτή γίνεται εκ πлагίου, πράγμα που συμβαίνει όταν στο πόρισμα της αποφάσεως που περιλαμβάνεται στο συνδυασμό του σκεπτικού προς το διατακτικό της και ανάγεται στα στοιχεία και την ταυτότητα του εγκλήματος, έχουν εμφολωρήσει ασάφειες, αντιφάσεις και λογικά κενά, με αποτέλεσμα να καθίσταται ανέφικτος ο αναιρετικός έλεγχος περί της ορθής ή μη εφαρμογής του νόμου, οπότε η απόφαση στερείται νομίμου βάσεως. Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από την προσβαλλομένη απόφαση το Τριμελές Εφετείο Θράκης δικάσαν κατ' έφεση, εδόχθη κατά την αναιρετικώς ανέλεγκτη κρίση του, μετά από εκτίμηση και αξιολόγηση των αναφερομένων κατ' είδος αποδεικτικών μέσων τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: " Οι κατηγορούμενοι στις 27 Μαΐου 2001 στη Βιομηχανική περιοχή (ΒΙΠΕ) όπου διεξήγето τότε η Πανελλήνια Έκθεση του έτους 2001 και σε χώρο τον οποίον είχαν μισθώσει ο πρώτος τούτων, σύζυγος της δεύτερης, κατείχαν τις αναφερόμενες στο διατακτικό κασέτες ήχου, ψηφιακούς δίσκους και ψηφιακούς δίσκους με παιχνίδια που περιείχαν συνθέσεις και τραγούδια Ελλήνων και Αλλοδαπών δημιουργών, χωρίς να φέρουν την απαιτούμενη κατά νόμο ταινία γνησιότητας. Τα ανωτέρω κατασχέθηκαν σύμφωνα με την αναγνωσθείσα από 27.5.2001 έκθεση παραλαβής - δέσμευσης των αρμοδίων οργάνων του Σ.Δ.Ο.Ε. της Ανατολικής - Μακεδονίας Θράκης μαζί με άλλα γνήσια αντικείμενα (κασέτες ήχου, ψηφιακοί δίσκοι CD και άλλα εξαρτήματα στερεοφωνικών μηχανημάτων), τα οποία και αποδόθηκαν στους κατηγορουμένους για το λόγο αυτό, ήτοι επειδή ήσαν γνήσια σύμφωνα με την από 14.06.2001 Πράξη μερικής αποδέσμευσης των ιδίων οργάνων η οποία καταχωρήθηκε στην επόμενη σελίδα της πιο πάνω έκθεσης παραλαβής - δέσμευσης. Τις πιο πάνω μη γνήσιες (πλαστές) κασέτες και δίσκους κατείχαν με σκοπό να τα θέσουν στη κυκλοφορία κατά τη λειτουργία της εκθέσεως αυτής.

Συνεπώς ο ισχυρισμός του πρώτου κατηγορουμένου ότι δεν είχε φυσική παρουσία στο συγκεκριμένο χώρο και ως εκ τούτου δεν τέλεσε την αξιόποινη πράξη για την οποία κατηγορείται είναι αναληθής, ενόψει μάλιστα και του ότι κατά την απολογία του στο Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο ισχυρίσθηκε ότι παρεχώρησε στον τον μισθωμένο απ' αυτόν χώρο για να πουλήσει τα δικά του CD (τα νόμιμα), πλην όμως επρόκειτο για ανύπαρκτο πρόσωπο, γι' αυτό και η εκκαλουμένη θεώρησε ως προς εκείνον τη ποινική δίωξη ως μη γενομένη. Επομένως θα πρέπει οι κατηγορούμενοι να κηρυχθούν ένοχοι για την αξιόποινη πράξη για την οποία και πρωτοδίκως καταδικάσθηκαν". Μετά ταύτα εκήρυξε ενόχους τους κατηγορουμένους του ότι: "Στην ΒΙΠΕ την 27.5.2001 σε έλεγχο που διενεργήθηκε στην προθήκη που είχαν μισθώσει για την 10η Πανελλήνια Έκθεση βρέθηκαν στην κατοχή τους με σκοπό να θέσουν κυκλοφορία α) 778 κασέτες ήχου, οι οποίες περιείχαν συνθέσεις και τραγούδια Ελλήνων και αλλοδαπών δημιουργών χωρίς να φέρουν την απαιτούμενη κατά το νόμο ταινία γνησιότητας, ενώ τα εξώφυλλά τους ήταν φωτοτυπημένα ή γραμμένα με το χέρι, β) 302 ψηφιακοί δίσκοι ήχου, οι οποίοι περιείχαν συνθέσεις και τραγούδια Ελλήνων και αλλοδαπών δημιουργών χωρίς να φέρουν την απαιτούμενη κατά το νόμο ταινία γνησιότητας ενώ τα εξώφυλλά τους ήταν φωτοτυπημένα και γ) 498 ψηφιακοί δίσκοι με παιχνίδια χωρίς να φέρουν την απαιτούμενη κατά το νόμο ταινία γνησιότητας ενώ τα εξώφυλλά τους ήταν φωτοτυπημένα" και ακολούθως αναφέρει για όλα τα ανωτέρω τους τίτλους, τους ερμηνευτές - καλλιτέχνες και τις ποσότητες των αντιγράφων δι' έκαστον αυτών και δέχεται, τέλος, το δικαστήριο ότι οι κατηγορούμενοι συμπεριφέρθηκαν καλά για σχετικά μεγάλο διάστημα μετά την πράξη τους (άρθρο 84 παρ. 2ε' Π.Κ.). Με αυτά που εδόχθη το δικαστήριο διέλαβε στην προσβαλλομένη απόφασή του την απαιτούμενη ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, αφού εκθέτει σ' αυτήν με πληρότητα, σαφήνεια και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν από την αποδεικτική διαδικασία, τις αποδείξεις από τις οποίες επείσθη καθώς και τις σκέψεις με τις οποίες υπήγαγε τα πραγματικά περιστατικά στην ουσιαστική ποινική

διάταξη που εφήρμοσε, την οποία κατ'ουδέν παραβίασε ούτε ευθέως, ούτε εκ πλαγίου. Δεν ήτο αναγκαίο για την πληρότητα της αιτιολογίας να διαληφθεί στην απόφαση και ότι τα ανωτέρω, κασέτες δίσκοι, παιχνίδια, "είχαν αναπαραχθεί χωρίς άδεια των ερμηνευτών τους - καλλιτεχνών", αφού το αδίκημα τελείται διαζευκτικώς ήτοι (και) με την κατοχή προς θέση εις κυκλοφορία, το ότι δε δεν έφεραν "την κατά νόμον απαιτούμενη ταινία γνησιότητας" όπως αναφέρεται στην απόφαση είναι ακριβώς το αυτό με την από του άνω νόμου απαιτούμενη άδεια του ερμηνευτού ή εκτελεστού καλλιτέχνη.

Συνεπώς και η ειδικότερη αιτίαση των αναιρεσειόντων, που υποστηρίζουν τα αντίθετα, στο πλαίσιο του λόγου της ελλείψεως ειδικής αιτιολογίας στην απόφαση είναι αβάσιμη. Μετά ταύτα οι σχετικοί λόγοι αναιρέσεως εκ του άρθρου 510 στοιχ. Δ' και Ε' Κ.Π.Δ είναι αβάσιμοι και απορριπτέοι.

Η επιβαλλομένη ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία της αποφάσεως πρέπει να υπάρχει όχι μόνον ως προς την κατηγορία, αλλά να εκτείνεται και στους προβαλλόμενους από τον κατηγορούμενο ή από τον συνήγορο του κατά τρόπο σαφή και ορισμένο, αυτοτελείς ισχυρισμούς, εκείνους δηλαδή, οι οποίοι προβάλλονται στο δικαστήριο της ουσίας, σύμφωνα με τα άρθρα 170 παρ. 2 και 333 παρ. 2 Κ.Π.Δ. και τείνουν στην άρση του άδικου χαρακτήρα της πράξεως ή της ικανότητας για καταλογισμό ή στη μείωση αυτής ή στην εξάλειψη του αξιοποίνου της πράξεως ή στη μείωση της ποινής. Αυτοτελής ισχυρισμός του κατηγορουμένου, ο οποίος περιλαμβάνεται σε έγγραφο υπόμνημα που δόθηκε στον διευθύνοντα τη συζήτηση και καταχωρήθηκε στα πρακτικά, θεωρείται ότι έχει προβληθεί παραδεκτώς εφόσον από τα ίδια τα πρακτικά προκύπτει ότι έγινε και προφορική ανάπτυξη του κατά τα ουσιώδη στοιχεία της νομικής και πραγματικής θεμελιώσεώς του, διαφορετικά ο ισχυρισμός αυτός θεωρείται ότι δεν έχει προβληθεί παραδεκτώς και το δικαστήριο δεν έχει υποχρέωση να απαντήσει επ' αυτού (Ολ.ΑΠ 2/2005). Αυτοτελής ισχυρισμός είναι ο περί συνδρομής στο πρόσωπο του κατηγορουμένου ελαφρυντικών περιστάσεων εκ του άρθρου 84 παρ.2 Π.Κ., αφού η παραδοχή μιας εξ αυτών οδηγεί στην επιβολή μειωμένης ποινής. Εδώ πρέπει να σημειωθεί ότι όταν συντρέχουν περισσότερες τοιαύτες ελαφρυντικές περιστάσεις, σύμφωνα με το άρθρο 85 Π.Κ., να μεν η μείωση της ποινής γίνεται μία φορά, το δικαστήριο όμως προκειμένου να προβεί στην επιμέτρηση αυτής, θα λάβει υπ' όψη του, μέσα στα όρια της ηλαττωμένης ποινής και το εν λόγω γεγονός της συνδρομής, ήτοι, των περισσότερων ελαφρυντικών περιστάσεων. Στην προκειμένη περίπτωση όπως προκύπτει από τα πρακτικά της δίκης, κατά την οποίαν εξεδόθη η προσβαλλομένη απόφαση οι αναιρεσειόντες κατηγορούμενοι προ της ενάρξεως της αποδεικτικής διαδικασίας εξήτησαν δια του συνηγόρου των, ο οποίος τους εξεπροσώπησε, να τους αναγνωρισθεί, εκτός από την συνδρομή της ελαφρυντικής περιστάσεως της καλής συμπεριφοράς μετά την πράξη (άρθρο 84 παρ. 2ε'Π.Κ.), που τους ανεγνώρισε το δικαστήριο, και την αναγνώριση της συνδρομής της ελαφρυντικής περιστάσεως άρθρου 84 άρθρου 84 παρ. 2β' Π.Κ., ήτοι ότι ωθήθηκαν στην πράξη των από αίτια όχι ταπεινά, αλλ' από μεγάλη ένδεια, επικαλούμενοι, κατά τρόπο σαφή και ορισμένο και με προφορική ανάπτυξη των όσα με έγγραφο υπόμνημά των, που κατεχωρίσθη αυτούσιο στα πρακτικά είναι αναγκαία πραγματικά περιστατικά για την στοιχειοθέτηση της τοιαύτης περιστάσεως και δη: "Ο κατηγορούμενος είναι πατέρας 8μελούς οικογένειας (Σχετ. 1) και τα δύο (2) αγόρια του, από τα έξη (6) παιδιά του έχουν σοβαρά ψυχολογικά προβλήματα και μάλιστα εξαιτίας αυτών των προβλημάτων, απαλλάχτηκαν της υποχρέωσης να υπηρετήσουν στις ένοπλες δυνάμεις της πατρίδας μας. (Σχετ. 2 και 3). Είναι καρδιοπαθής και έχει υποβληθεί στο Π.Γ. ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ Ε.Ε.Σ. σε "αγγειοπλαστική της δεξιάς στεφανιαίας" όπως προκύπτει από το από 22/3/1999 ΙΑΤΡΙΚΟ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ, (Σχετ. 4) και εξαιτίας του γεγονότος αυτού μειώθηκε αισθητά η ικανότητα του για κάθε εργασία. Εκτός τούτου όμως ήταν και σεισμόπληκτος αφού η κατοικία του στο, κατέστη "ακατάλληλη για χρήση", όπως προκύπτει από το ΔΕΛΤΙΟ ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΧΕΙΑΣ ΑΥΤΟΨΙΑΣ της 8/9/1999, (Σχετ. 5) και μάλιστα έλαβε και Σεισμοδάνειο συνολικού ποσού 4.993.800 δραχμών, γεγονός που προκύπτει από την σχετική βεβαίωση της Τράπεζας που το χορήγησε. (Σχετ. 6). Κάτω από το βάρος αυτών των αναγκών προήλθε στη πράξη για την οποία κατηγορήθηκε και καταδικάστηκε, και αυτό είναι κάτι που θα πρέπει να αναγνωρίσει το Δικαστήριο Σας (Άρθρο 84

§2β Π.Κ.). Η κατηγορούμενη είναι μητέρα μιας 8μελούς οικογένειας (Σχ. 1) που όμως τα δύο (2) αγόρια της, από τα έξι (6) παιδιά της, έχουν σοβαρά ψυχολογικά προβλήματα και μάλιστα εξαιτίας αυτών των προβλημάτων, απαλλάχτηκαν των υποχρεώσεων των να υπηρετήσουν στις ένοπλες δυνάμεις της πατρίδας μας. (Σχ. 2 και 3). Ο σύζυγος της είναι καρδιοπαθής και έχει υποβληθεί στο Π.Γ. ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ Ε.Ε.Σ. σε "αγγειοπλαστική της δεξιάς στεφανιαίας" όπως προκύπτει από το από 22/3/1999 ΙΑΤΡΙΚΟ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ, (Σχ. 4) και εξαιτίας του γεγονότος αυτού μειώθηκε αισθητά η ικανότητα του για κάθε εργασία. Για τον λόγο αυτό υποχρεώθηκε και η ίδια να τρέχει από μέρος σε μέρος, για να ανταπεξέλθει στις όποιες υποχρεώσεις, προκειμένου να μπορέσει να προσφέρει τόσο στα παιδιά της αλλά και στις άλλες οικογενειακές υποχρεώσεις των. Εκτός τούτου όμως ήταν και σεισμόπληκτη αφού η κατοικία τους στο, κατέστη "ακατάλληλη για χρήση", όπως προκύπτει από το ΔΕΛΤΙΟ ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΧΕΙΑΣ ΑΥΤΟΨΙΑΣ της 8/9/1999, (Σχ. 5) και μάλιστα πήραν και Σεισμοδάνειο συνολικού ποσού 4.993.800 δραχμών, γεγονός που προκύπτει από την σχετική βεβαίωση της Τράπεζας που το χορήγησε. (Σχ. 6). Κάτω από το βάρος αυτών των υποχρεώσεων και αναγκών προήλθε στη πράξη για την οποία κατηγορήθηκε και καταδικάστηκε, και αυτό είναι κάτι που θα πρέπει να αναγνωρίσει το Δικαστήριο Σας (Άρθρο 84 §2β Π.Κ.)". Το Τριμελές Εφετείο Θράκης με την προσβαλλομένη απόφασή του απέρριψε τους άνω ισχυρισμούς των αναιρεσιδόντων χωρίς αιτιολογία, αφού και μόνο μετά την περί ενοχής απόφασή του είπε: "

Απορρίπτει τους υπό των κατηγορουμένων προβληθέντας λοιπούς αυτοτελείς ισχυρισμούς" και ουδέν έτερο, χωρίς δηλαδή ούτε στο σκεπτικό να αναφερθεί στα συγκεκριμένα περιστατικά των οποίων έγινε επίκληση από τους κατηγορουμένους και χωρίς να εκθέσει ειδικά και εμπεριστατωμένα αρνητικά περιστατικά, που οδήγησαν στην απορριπτική του κρίση. Εντεύθεν το άνω Εφετείο υπέπεσε, κατ' αυτό το μέρος, στην εκ του άρθρου 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' Κ.Π.Δ. πλημμέλεια της ελλείψεως ειδικής και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας στην απόφαση και πρέπει να γίνει δεκτός ως βάσιμος ο σχετικός λόγος της κρινομένης αναιρέσεως που αναφέρεται στην τοιαύτην έλλειψη, να αναιρεθεί η πληττομένη δι' αυτής απόφαση, μόνο ως προς την διάταξή της, με την οποίαν απερρίφθησαν οι ισχυρισμοί των αναιρεσιδόντων για την αναγνώριση της άνω ελαφρυντικής περιστάσεως, αναγκαίως δε και ως προς την διάταξή της περί επιβολής της ποινής. Ακολουθώντας να παραπεμφθεί η υπόθεση κατά το αναιρούμενο μέρος της για νέα συζήτηση στο ίδιο δικαστήριο που εξέδωσε την προσβαλλομένη απόφαση, συντιθέμενο από άλλους δικαστές, εκτός εκείνων που δίκασαν προηγουμένως (άρθρ. 519 Κ.Π.Δ.).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αναιρεί εν μέρει την υπ' αριθμ. 1250/2007 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Θράκης, και μόνον ως προς τις διατάξεις της περί απορρίψεως της ελαφρυντικής περιστάσεως της ωθήσεως στην πράξη τους από όχι ταπεινά αίτια και περί επιβολής της ποινής. Και

Παραπέμπει την υπόθεση για νέα συζήτηση, κατά το αναιρούμενο μέρος, της στο ίδιο δικαστήριο.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 9 Ιουλίου 2008.

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριό του την 1η Οκτωβρίου 2008.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ